

Odpuščeni tovarniški delavec skočil pod brzovlak

Feliks Zaplata je delal v litijški predilnici 35 let, pa so ga osumili, da je ukradel košček gumijaste cevke — Ovadil ga je tovariš

Litija, 22. februarja

V zadnjem času imamo zdaj že drugi dogodek, ki je razburil dolino in izzval obilo govorice. Oni dan se je nenadoma zmešalo 18-letni služkinji Zamanovi Slavki doma iz Kamnega vrha pri Prim-kovem. Ljudje vedo povedati, da se ji je um omaril nena-doma in da zadene krvda nekega fanta. Nesrečno dekle je steklo na pol nago pred cerkev, nakar so jo odpeljali v ljubljansko bolnico. Ljudje so pa radovedni, kako se bo iztekla preiskava. Pri malem posestniku Zamanu, po domače Capu imajo 8 otrok in je bila Slavka v službi pri njem. Slavka je stara 35 let, pa bi raje videli, da bi jim vse pogorelo, kakor pa da je zadela njih hčerko tako nesreča.

Cez nekaj dni se je pa pripetil nov raz-burljiv dogodek, ki je vznemiril posebno naše delavce. To pot gre za strašen samo-mor pod brzimi vlakom št. 606, ki vozi iz Zidanega mosta proti Ljubljani. Tik pre-den je privozil brzec do prehoda pri litij-skem sreskem načelnstvu, je stekel po klan-čku

49 letni predilniški delavec Zaplata Feliks,

se vrgel najprej na kolena in potem na pro-g. Vlak ga je presekal na dvoje in vlek el se kakih 50 korakov dalje proti kolodvoru. Strojvodja je opazil samomorilca, skušal je vlak ustaviti, da so zavore močno zadr-sale, vlaka pa, ki je bil v polnem diru, se-veda ni mogel ustaviti.

Stroj je nesrečnega moža popolnoma raz-mesal, da

so ležali posamezni kosi trupla ob progi.

Za silo so osnažili kolesa vlaka, ki je pre-zeval nesrečnega, nakar je vlak nadaljeval vožnjo. S kolodvora so medtem obvestili orožnike, ki so takoj preskrbeli krsto, ka-mor so zbrali nesrečneževе ostanke. Prvot-no so nameravali odpeljati telesne ostanke nesrečnega Zaplate v litijško mrtvašnico, sredi pota pa so dohiteli Zaplatovi voz s krsto, nakar so prepeljali očeta na stanova-

nje na Dobrovo v Gradcu, kjer so predil-niške hiše.

Takoj ko se je nesrečni mož vrgel pod vlak, se je zbrala na kraju tragedije sku-pina ljudi in kmalu se je zvedelo, kaj je pognalo moža v smrt. Feliks Zaplata je stopil že kot 13-leten deček v litijško pre-dilnico in je bil zaposlen pri zidarijih, po potrebi pa je opravljal tudi druge pose-bne. Z leti je prišel Zaplata na glas pridnega in poštenega moža, ki je bil voljan prijeti za vsako delo. Ustanovil si je tudi družino in mu je predilnica dala stanovanje na Do-bravi.

Skromen možiček nizke postave ni imel menda nobenega sovražnika, cenili so ga pa mnogi kot vzornega družinskega očeta in krščanskega moža.

Vse nesreče pa je bil kriv košček gumi-jave cevke, ki ni vreden niti kovača. Ta košček cevke je baje vzel Zaplata in ga odnesel domov. Neki predilniški delavec je odšel na dom k Zaplatovim in je zahteval od Feliksove žene, naj mu izroči cevko, ki jo je prinesel Zaplata domov. Žena ni vedela o cevki ničesar, delavec pa se je vrnil v tovarno in razkril, da je ujel pit-čka, ki krađe v tovarni.

Zaplata je bil poklican pred predstoj-nike in baje so mu izročili listek,

da je zaradi tatvine odpuščen.

Ob tem sporočilu je bil mož ves iz sebe. Vrnil se je domov, buljil v steno in je šele na daljše prigovarjanje domačih skrušeno povedal, da je odpuščen.

Tudi na družino je vst, da so očeta po 35 letih službe odpuštili zgolj zaradi ko-ščka gumijaste cevke, vplivala porazno. Prišli so se dušiti v Joku in očetu ni bi-lo več obstanka doma. Dejal je, da gre k sorodnikom na Stavbe. Vso pot je jokal in pripovedoval svojim prijateljem in znancem, kaj se mu je na stara leta pri-petilo. Ljudje so ga tolažili, kar da bo morda vse še dobro, mož pa čar ni hotel verjeti tolažilnim besedam. »Kaj naj še delam na tem svetu ko sem brez zasluž-

ka«, je zaključil svoje razgovore obupan o in izjavil, da je

zanj še edina rešitev skok pod vlak. Stopil je tudi do moža, ki ga je ovadil pri predstojnikih in ga, kakor pripovedujejo ljudje, prosil, naj se ga usmili zaradi dru-žine in naj gre zanj prositi milosti. Pa tudi ta razgovor je bil brez uspeha. Zato da je zagrozil Zaplata odločno: Če ne bo storil zame tega pota, pa policijske za-moj pogrebom!

Nato je odšel nesrečni obupanec proti železniški progi. Tedaj je privozil izza ovinka popoldanski zbiralni tovarni vlak. Zaplata se je pripravil na skok pod ko-lesje. Preko prelaza sta pa prišla tedaj policijski komisar g. Brezan Jože in ga Habičeva. Opazivši potrdje moža, sta ga pregovorila, da je opustil samomorilno na-mero in sta ga spemila še proti litij-skemu mostu. Ko se je Zaplata poslovil od svojih spremljevalcev, pa je začel spet ropot na progi. V tistem hipu je privozil dunajski brzovlak in tedaj Zaplata že ni bilo več mogoče ustaviti. Skočil je pod kolesje, ki ga je strahovito razmrazilo.

Vsa Litija in Gradec, kjer je močna delavska kolonija, sočustvuje z nesrečno Zaplatovo družino, vdovo in tremi otroki. Zaplata je bil vzor skrbnega moža. Še pred smrtjo je stopil k neki znanci in poravnal račun 20 din, ki jih je dolgoval še od zadnjega katoliškega shoda. Tedaj se je udeležil tabora, pa si je izposodil denar, nepravilni znesek je plačal pičlo uro pred smrtjo, ker ni hotel oditi z ne-poravnanimi računi s sveta.

Javnost obsoja ovaduha in baje so ne-kateri Zaplatovi prijatelji že hoteli z njim obračunati. Pa ga niso našli, ker se je v bojazni pred maščevanjem skrli.

Predilniško delavstvo pričakuje, da bo uvedena preiskava. Kakor nam javljajo delavci, pričakujejo sprito dejstva, da imamo v Litiji več uradov in tudi delav-ske zaupnike, da bo uvedena preiskava, ki naj prinese nesrečnemu obupanu za-dostojenje vsaj po smrti in zagotovi dru-žini obstoj, ki bi ga sicer imela, da ni po-stal njen rednik žrtev drakonične kazni. O preiskavi bomo poročali.

pravi, da se je postaral v teh 15 dneh, ko je bil zaprt, najmanj za 10 let.

Kaj je napotilo Mlakarja in njegovo že-no, da sta ravnila tako nečloveško s svojim očetom, ni treba posebej omenjati. Veka-kor sta ga hotela na hiter in lahek način spraviti pod zemljo, ne da bi pri tem so-se-dje kaj slutili. K sreči pa tu je zasledil roka pravice in bosta dajala odgovor za svoje nečloveško ravnanje. Zakonca Mla-kar priznavata svoje dejanje, izgovarjata pa se, da sta zaprla očeta samo radi tega, ker jima je kradel meso iz šrambe in je-mal kravam mleko. Razmere v hiši, in beda, v kateri je moral živeti stari Pirnat, nam nazorno kaže njegova izjava na vprašanje, kdaj se je zadnjič preoblekel.

Kdaj da sem se zadnjič preoblekel? Tega pa ne vem. Najbrž taktat, ko mu je so-sed poklonil svojo staro obleko, ker da od hčerke in zeta ni dobil ničesar. Ko so ga vprašali, če sluti, zakaj sta ga zaprla, je odgovoril, da samo zato, da bi se ga čim prej iznebila.

Izlet šentpeterske CMD na Oplenac

Ljubljana, 22. februarja

Poročali smo že, da po hitenju tudi letos Ciril-metodariji in naši prijatelji na Ople-nac da se poklonimo našemu nepozabnemu Vit. kralju, ki je dal lastno življenje — za našo lepo Jugoslavijo. Vseh nas je dolžnost da vsaj enkrat v življenju stopimo na kraj, kjer počiva borilec in osvoboditelj divne naše domovine. S tem pokažemo, da znamo ceniti velike in zaslužne, ter da smo vredni sinovi svoje domovine.

Hvalevredna zamisel je tudi letos živah-no odjeknila med Cirilmetodariji in ostal-im občinstvom, ki je naklonjeno tej na-d 50 let stari narodno obrambni družbi. Dan za dnem se pripravlja novi udeleženci in prosijo za informacije, zletni odbor. Zato ponovno poudarjamo, da bo izlet za Bin-košča. Da bo naš izlet res lep, prosimo vse, ki se nam mislijo pridružiti, da se čim prej prijavijo, da bo vodstvu dana možnost pra-vočasno preskrbeti prenočišča, prehrano za prevoz s Putnikom, za razne ogled e Beo-gradu, Vojaški muzej — muzej kneza Pav-la, Sumski muzej i. dr. Če smo sami točni in pravočasni s prijavo in vplačili, potem lažje zahtevamo od vodstva, da bo izlet dobro organiziran.

Ponavljamo da se odpeljemo iz Ljublja-ne s posebnim brzovlakom 27. maja. V Ze-mnu prispemo 28. maja ob 6.30, kjer bo kratek postanek. Iz Zemuna se odpeljemo na Topčidersko postajo in dalje v Mla-denovac, kamor prispemo ob 8. Od tod z udobnimi Putnikoviimi avtobusi v treh — morda v dveh skupinah na Oplenac. Iz Mla-denovca se vrnemo še istega dne in pri-spemo v Beograd ob 13. Drugi dan bo ogled Beograda, Poklonitev Nj. Vel. kralju Petru II. in izlet s posebnimi avtobusi na Avalo. Iz Beograda se odpeljemo v pone-deljek 29. maja med 23 in 24. uro. V Ljub-ljano prispemo v torek okrog 12.

Za ta izlet velja vožnja z avtobusom iz Mladenovca na Oplenac in nazaj II. razred 280 din. III. razred 200 din. Prehrana 2 ve-čerji, kosilo in zajtrk s kruhom, za one ki se prijavijo pri vodstvu, samo 35 din, pre-nočišča pa od 15—50. Voznino plaču-jete lahko v obrokih potom polnočje ali pa vplačate obroke tam, kjer ste se prijavili. Vrstni red sedežev v vlaku se ravna po došlih prijavah. Vsak potnik ima določen sedež, opremljen s številko. Prijave in pla-čila sprejemajo poleg drugih g. Milka Po-točnik in Angela Tomše, Slomškova 17 in 21 v Ljubljani, Minka Marčanova, Kotni-kova 17, gđc. blaginčarica v trgovini Bo-nač, Selenburgova ul., Friz Zupanova, Bie-lweisova 17, Albin Turk Vidovdanska, v Kranju gđc. Sasa Lesarjeva v tov. Prebe-ren, za Kamno gorico in Kropo Vinko Pirc, tovarnar v Lipnici, za Podnart in okolico Tone Fister Ovišče. Za Novo mesto preda. CMD ga. Vasičeva in blaginčarica g. Kobl. Vse poverljivosti prosimo, da čim prej po-šljete prijave ter nakažete voznino.

V petek 24. maja ob 20. bo Stran soja pri šestici. Pridite val in pridete, da pridete točno. K seji so vabljani tudi mastopniki in mastopnice društev in poverljiviki.

Iz zapora v zapor

Litija, 21. februarja

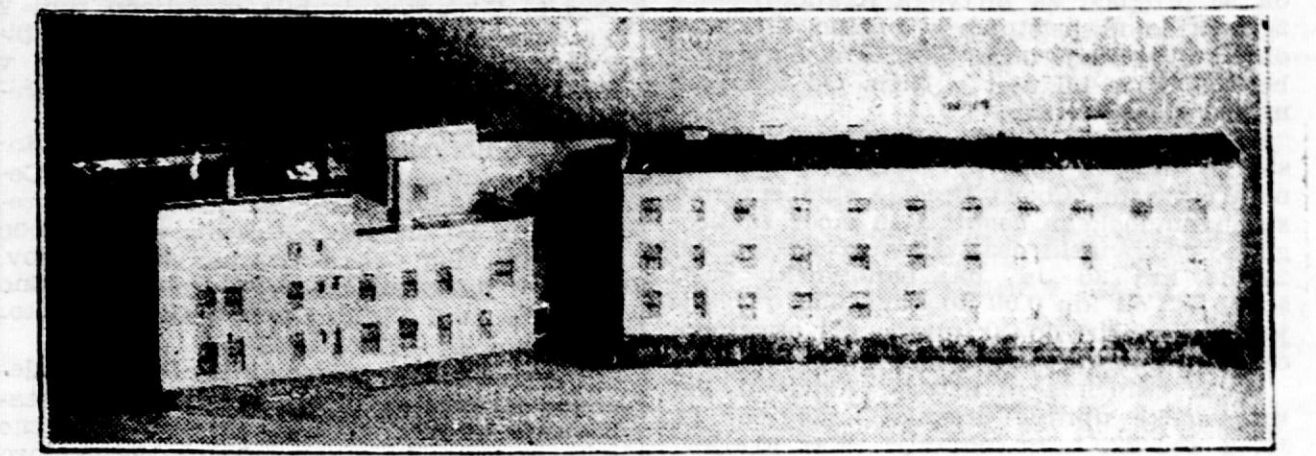
Iz litijških sodnih zaporov jo je pred tedni poplinal France Gabrček in šele zdaj so ga orožniki prišli v Mozirju. Gabrček je še mlad študent, šele 30 let star, a ima že precej kozmato vest in velike izkušnje s orožniki.

Ko so ga prijeli v Litiji, ker si je sum-ljivo ogledoval sadržno trgovino, se je zdelo, da ga vst posebej ne teži. Pri za-sliševanju je pripovedoval precej senti-mentalno zgodbo, kako ga je vleklo iz Ko-barida v Jugoslavijo in kaj vse je moral pretrpeti, da je kmalu pobegnil čez mejo.

Toda orožniki mu niso vsa verjeli in samo besedo. Ko so prelistali policijske dnevnike in tiralice, so presenečeno ugo-tovili, da oblasti zasledujejo Gabrčka za-radi več vtiomov in tatvin ter da je bila na njem izdana bela vrata tiralice. S časom se je prav specializiral na pobege. Areti-rali so ga že v Mislinju pri poizkušenem vtiomu, a iz mislinjskih zaporov se jim je spretno izmuznil. Prej je že vtiomil v Slo-venjgradu. Nekaj časa se je udeleževal tudi v Zagorju. Po begu iz Litije je zmešal zasledovalcem sled, da so ga iskali na Do-lenjskem, medtem ko je kradel in prosjačil v mozirski okolici. Po preiskavi v Mozir-ju so ga orožniki poslali v sodne zapore v Gornji grad. Ker se je proti njemu na-bralo toliko obremenilnega gradiva, ga bo-do poslali v zapore celjskega okrajnega sodišča, kjer mu bodo odmerili kazni.

Štajmerjev dom bo kmalu pod streho

Večja dela so večinoma že oddana, v kratkem bodo pa tudi mizarska in druga

Zdaj se lahko govorimo o začetku stav-bene osnove, saj so se stavbna dela že za-čela celo na nekaterih večjih stavbah, ki se niso pokrite. Ko je pred božičem pri-ti-l tako hud mraz da so se ustavila vsa stavbna dela, tudi na pokritih stavbah, je kazalo, da bo delo moralo počivati del ča-sa. Prejšnji mesec stavbna podjetja še ni-so zaupala vremenu ter niso obnovila dela na odprtih stavbah, čeprav je bilo že do-volj toplo.

Edina izjema je bilo stavbišče Bat'e, kjer so delali brez presledka tudi po božiču, ko je bil najhujši mraz v notranjih, pokritih prostorih, pozneje so pa tudi nadaljevali betoniranje zgornjih nadstropij. K r je toplo vreme trajalo vzdržema več tednov, so stavbna podjetja začela zaposlovati de-lavce, da izrabijo čas ter nadaljujejo delo na stavbah, kjer so morali nehati pred bo-žičem. Vse kaže da hujšega mraza ne bo več, ter da bodo delo lahko nadaljevali do pomladi brez večjih presledkov.

Delo tudi že nadaljujejo približno tedem dni pri prizidku štajmerjevega doma (E. Tomazič). Kakor na vseh stavbah, se je tudi na tem stavbišču delo povsem usta-vilo pred božičem. Delati so začeli sora-zmerno pozno, vendar je bilo že končano kletno in pritlično zidovje in začeli so že zidati prvo nadstropje. Zdaj pa delajo zo-pet v polnem obsegu in kaže, da bo poslop-je že v 4 tednih pod streho ter da jim dela vmes ne bo treba ustaviti za del časa, čeprav se bo vreme poslabšalo. Podjetje je zaposlilo okrog 80 delavcev, torej toliko kakor v pravi sezoni.

Večina večjih del je že oddanih, tudi te-sarska in krovna ter kleparska, prihodnje dni bodo pa tudi mizarska in druga. Ker je delo dobro organizirano ter uspešno na-preduje, smemo zanesljivo pričakovati, da bo poslopje uporabno že v začetku nove-m, bra, kar bodo zavarovalci TBPD nedvom-no pozdravili.

Hišo je dala zažgati, da bi dobila zavarovalnino

Marija Drstvenšek iz vasi Gora sv. Lovrenca pri Krškem je svoj greh odkrito priznala

Krško, 21. februarja

Lani 10. decembra okrog osmih zvečer se je nemadoma pojavil rdeči petelin na stregi posestnice Dimc Terezije v vasi Go-ra sv. Lovrenca pri Krškem in je hiša, ki je bila lesena in krita s slamo, pogorela do tal. Vse prizadevanje sosedov, da bi ogenj pogasili, je bilo zaman, kajti hiša je gorela kakor bakla in ni bilo mogoče iz nje re-šiti ničesar. Ogenj je ogražal tudi sosedno zidnico, v kateri je bilo 20 hl vina in je tudi krita s slamo. Vse priznanje gre so-sedom, ki so gasili požar, da ni ogenj zajel še nje. Posestnica trpi škodo okrog 2500 din, ker je njej in njenemu sinu zgorelo vse pohištvo in obleka, dočim je hiša bila šele pred kratkim prepisana na njene hč-ke. Marijo, poročeno Drstvenšek, ki jo je dala takoj zavarovati pri Vzajemni zava-rovalnici v Ljubljani.

Okolnost, kako je požar nastal, in da je Marija Drstvenšek šle pred kratkim dala zavarovati hišo je vzbudila takoj sum, da je bil ogenj podtaknjen. Že takoj od za-četka je sum padel na Marijo Drstvenšek in je bila tudi aretirana in izročena sodišču katero pa jo je oprostil na podlagi doka-zov, da tisti čas ni bila v hiši, niti v njeni bližini. Kljub vsemu pa je sum ostal še ved-no na njej in je bila ponovno zaslišana po krških orožnikih. Med tem pa ji je že zava-rovalnica izplačala zavarovalnino, ki jo do-kazala s sklepom sodišča, da ogenj ni bil podtaknjen.

Ta čas pa je prišlo krškimi orožnikom na uho, da sta onega dne, ko je nastal požar, neki možki in ženska poizvedovala za hišo Dimčeve in v vasi tudi prenočila, takoj drugi jutro pa izginila. Orožniki so ponov-no zaslišali osumljeno Drstvenškovo, ki je po izpovedbi preočitnih nasprotij in pod težo raznih dokazov je priznala, da je da-la sama zažgati hišo. In sicer je v to svrhe naprosila Jelena Franca iz Vrbske vasi pri Leskovcu ter obljubila njemu in nje-govi tovarišici Prah Ani po 150 din nagrade od izplačane zavarovalnine. Ta dva sta tu-di bila po izpovedbah sosedov, ki sta po-izvedovala po Dimčevi hiši.

Orožniki so takoj aretirali Drstvenškovo in jo odpeljali v Krško. Naključje pa je hotelo, da so spotoma naleteli na Jelena. Cim je opazil orožnike, da vodijo Drstven-skovo, je začel teči proti gozdu, kamor se mu je tudi posrežilo pobeigniti, kajti orož-nike je ovirala aretranka. Takoj zvečer pa se je napotila patrulja ter obkolila Je-lenovo hišo. Ko je slednji opazil, da je v pasti, se je pognal skozi okno hotel po-begniti, pa je prišel v roke orožnika, ki je strasil pod oknom. Jelen se je ravno pri-pravil pobeigniti s Prahovo v inozemstvo. Dočim Drstvenškova in Prahova priznava svojo krivdo, jo Jelen trdovratno taj. Val trije so bili izročeni sreskemu sodišču v Krškem.

Postno razpoloženje na trgu

Ljubljana, 22. februarja

Polovničarji res nismo: vzorno postno raz-položenje, ki so se mu meščani predali s tragično resnostjo — kar se je pokazalo zlasti pri tako zvanem pustnem korzu — se je danes sprevrglo v sveto, spokorniško zaspanost, ki je prevladovala tudi na trgu. Snoci so se ljudje šemili po vsem mestu in nekateri so hoteli prepricati ves svet, da so pijani čeprav ni nihče dvomil v pri-stnost njihovih slovesnih obitkov, a da-nes jih ni bilo niti na spregled. Začel se je post, kakor je predpisano po pratiki in meščani se bodo postili s vso gorečnostjo vsaj do začetka mraza.

Prodajalci na trgu prav dobro poznajo Ljubljancane z vsemi njihovimi bolečinami zato so tudi danes zalozili trg samo toliko, kolikor je prav za pepelnico. Niti proda-jalci rib se niso nič bolj zalozili z ribami kakor ob navadnih petkih. Po ribah so go-spodinje sicer najbolj posegale, vendar ne toliko iz potrebe kakor iz tradicije. Cene so ostale nespremenjene, čeprav bi se ob takih posebnih prilikah gospodinje niti ne pritoževale nad podražitvijo postnih spe-cialitet. Sardelice in grlice so bile po 14 din, palamice po 18 do 24 din, cipli in pasare po 24 din in boljše vrste po 40 din kg. Šmuc, donavaka riba je bila po 22, do-mače ščuke pa povprečno po 18 din kg.

Mesarji so se danes precej dolgočasnili, saj gospodinje niso kupovale mesa niti za juho in danes se bodo morali postiti celo meščanski psi.

Med urošeno seljenjavo se je cvetčica so-pet pocenila na 3 din kg, medtem ko je nekaj trdnih dni bila najceneje po 4 din kg. Domače seljenjave je bilo danes zelo malo napredaj. Posebno malo je bilo tudi šive

perutnine in jajc. Kmetice iz oddaljene okolice danes sploh niso prispale na trg. Trnovske in posavske zeljarice so se po-sebno dobro zalozile s postnimi kislicama, zeljem in robom, a meščani se danes postijo s tako verno, da si ne upajo niti privoščiti poštene mere kislega zelja.

Nacestah srečujemo danes prave spokor-niške obraze. Ni čuda, saj je pustni torek pri nas — čeprav ne uradno priznan — narodni praznik z vsemi prilastki. Kdo bi se torej danes ne kremžil?

Iz Radeč

— Udor ceste, Cesta, ki pelje od Sv. Petra pri Radečah proti Loku na pobočju Čelovnika se je kakor znano delno udria v dolino. Nekaj časa je bil promet za večja vozila nemogoč. Sedaj pa je srečni čestni odbor zasloni popravil cesto tako, da so delavci prenesli ograjo na sredo ce-ste, to pa razširili, ker so odmetali malo zemlje od pobočja Čelovnika. Razumljivo je, da taka rešitev ceste na omejenem mestu, kjer je svet podvržen udorom, ne more biti trajna. Tu bo pač treba v naj-krajšem času napraviti prepotrebno be-tonsko škarpo, tako nad in pod cesto, si-ker ne bodo nesreče izključene.

— Narava se prebuja. Te dni smo opa-zili na cesti, ki pelje iz Radeč v Loko gada, ki se je solnčil na parobku prisoj-nega gozda. Pojavili so se tudi metulji citrončki. Narava se letos kaj kmalu pre-buja.

PREVELIKA RADOVEDNOST

— Kmalu se seznanite z bogatim gospo-dom. Zaljubil se boste vanj in odptova, ki s njim na šentitovnjako potovanje v švico.

— Kaj pa poreče na to moj mož?

— In kaj vidite iz kart?

Prevžitkaria sta se hotela odkrižati

Hči in zet sta zaprla 66 letnega Janeza Pirnata v žido-vinku pri Krškem, kjer je stradal in prezebal

Krško, 21. februarja

Zgodovina našega kmeta je že prepoznata s prevžitkarskimi pravdami in tragedijami ki pa kljub vsemu ne spametujejo našega človeka. Lepe besede in obljube zapeljuje še tako preudarnega gospodarja: da prepíše posestvo, potem se pa razočaran in osova-žen oklene zadnjega sredstva, »dohtarja« in se pravda do zadnjega belica. To mu je že v krvi in se ne da pomagati ne sveto-vati, da mo-ama biti kar zadovoljni, da ne pride do hujših žalost, kakor je prišlo sedaj v vasi Zadovinec pri Krškem. V tej vasi je posestnik 66-letni Pirnat Janez pre-pisal posestvo na svojo hčerko Marijo in zeta Stanislava Mlakarja, sebi pa je izgovor-il le skromen preužitek. Lepi dnevi sožit-ja so kaj kmalu minili kajti nehalna hčerka in zet sta se naveličala preživljati očeta in sta premišljevala, kako bi starega spravila s pota. Do tedaj mirni dom se je čez noč spremenil v prvi pekel za starega Pirnata. Mož ni dobil več lepe besede. So-sedom to ni ušlo, toda pomagati mu niso mogli. Ko pa so sedaj opazili, da starega Pirnata že več dni ni na spregled, so po-stali pozorni in so takoj zaslitili, da ne-kaj ni v redu, posebno ker sta zakonca Mlakar na vprašanja, kje je Pirnat, dajala

vedno drugačne odgovore o njegovi namiš-ljeni bolezni.

To sumljivo vedenje zakoncev in odsot-nost starega prevžitkaria je dalo povod, da so sosedje prijavili zadevo orožnikom v Krškem. Ti so odšli takoj v Zadovinec preiskali so vso hišo in našli končno stare-ga Pirnata v skriti zatohli in vlažni sobi, ako jo tako sploh smemo imenovati. Ko so odprli vrata, se jim je nudil žalosten pri-zor. Na podrtiji, ki je bila nekoč postelja, je ležal na vlažni slami stari Pirnat pokrit samo s starim, preperelim plaščem, ki je prav tako že razpadal kakor obleka na njem. Poleg postelje je bila samo še po-se-da, na katero je hodil opravljal svojo po-trebo. To je bila vsa oprema njegovega za-pora. Soba ima eno samo okence, da pri-de skozen komaj malo zraka in svetlobe, oknice pa so brez stekla, tako da je star-ček dobesedno zmrzoval v svojem zaporu. Orožniki so ga našli vsega premraženega in sestradanega, saj je ves čas dobival sa-mo kruh in vodo, pa še to zelo poredkoma, kaj šele kaj toplega. Na prošnjo, da bi se smel vsaj enkrat pogreti pri ognjišču, pa je dobil odgovor od zeta kar s pestjo. So-sedje, ki so videli sedaj starega Pirnata,

Vilko Kolari